

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 205/06-37

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. augusta 2006 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Štefana Ogurčáka prerokoval prijatú sťažnosť MUDr. J. K., T., zastúpeného advokátkou JUDr. I. R., K., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Svidník v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 492/00 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Svidník v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 492/00 p o r u š i l základné právo MUDr. J. K., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jeho právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Svidník v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 492/00 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných prietahov.

3. MUDr. J. K. p r i z n á v a primerané finančné zadosťučinenie v sume 50 000 Sk (slovom päťdesiatisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Svidník p o v i n n ý mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. MUDr. J. K. p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 10 332 Sk (slovom desaťtisícristotridsaťdva slovenských korún), ktorú je Okresný súd Svidník p o v i n n ý vyplatiť na účet jeho advokátky JUDr. I. R., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 21. júna 2006 č. k. I. ÚS 205/06-14 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť MUDr. J. K., T. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Svidník (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 492/00 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

1. 1. Zo sťažnosti vyplynulo, že 15. decembra 1999 podal sťažovateľ Okresnému súdu Vranov nad Topľou návrh na začatie konania na ochranu osobnosti proti odporkyni JUDr. E. B. Toto konanie viedol Okresný súd Vranov nad Topľou pod sp. zn. 7 C 1141/99, vec však bola prikázaná na rozhodnutie Okresnému súdu Svidník, kde bola zaevidovaná pod sp. zn. 5 C 492/00 a dosiaľ nie je právoplatne skončená.

Dňa 17. marca 2003 sťažovateľ už podal ústavnému súdu sťažnosť na porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov postupom okresného súdu v napadnutom konaní, avšak ústavný súd uznesením sp. zn. I. ÚS 216/03 z 3. decembra 2003 jeho ústavnú sťažnosť odmietol pre zjavnú neopodstatnenosť.

Podľa názoru sťažovateľa je nepochybné, že v napadnutom konaní dochádza k zbytočným prieťahom, pretože od pojednávania uskutočneného 26. apríla 2005 okresný súd nevykonal žiadny úkon smerujúci k prejednaniu a skončeniu veci.

Podľa názoru sťažovateľa vec „nie je právne ani skutkovo zložitá a sťažovateľ sa nedomnieva, že by svojím postupom prispel k neprimeranej dĺžke konania alebo zapríčinil vznik zbytočných prieťahov v ňom, prinajmenšom od 3. 12. 2003.

Predmet konania je pre sťažovateľa mimoriadne dôležitý, pretože sa dotýka jeho cti a vzhľadom na to, že sťažovateľ je roky vystavený útokom voči svojej osobe, považuje nečinnosť súdu za odopretie práva na ochranu jeho osobnosti“. Sťažovateľ požaduje priznať aj primerané finančné zadosťučinenie v sume 80 000 Sk, pretože samotné konštatovanie porušenia jeho práva nie je vzhľadom na dĺžku konania pre sťažovateľa dostatočnou satisfakciou.

1. 2. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Právo sťažovateľa na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov zakotvené v článku 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zakotvené v článku 6 ods. 1 vety prvej Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov č. 3, 5 a 8 bolo postupom Okresného súdu vo Svidníku vo veci sp. zn. 5 C 492/00 porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky zakazuje Okresnému súdu vo Svidníku pokračovať v porušovaní namietaných práv sťažovateľa.

Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje, aby Okresný súd vo Svidníku konal vo veci vedenej na Okresnom súde vo Svidníku pod sp. zn. 5 C 492/00 bez prieťahov.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi finančné zadosťučinenie vo výške 80.000,- Sk.

Odporca je povinný nahradiť sťažovateľovi všetky trovy tohto konania.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedníčkou JUDr. M. T. listom z 21. júla 2006 sp. zn. 1 SprO 460/06 a právna zástupkyňa sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu z 26. júla 2006.

2. 1. Predsedníčka okresného súdu (okrem prehľadu procesných úkonov v napadnutom konaní) uviedla najmä, že:

„(...) Sťažovateľ uvádza, že v napadnutom konaní dochádza k zbytočným preťahom, pretože od pojednávania uskutočneného dňa 26. 4. 2005 okresný súd nevykonal žiadny úkon smerujúci k prejednávaniu a k právoplatnému skončeniu veci. Šetrením veci však nebolo zistené, že by dochádzalo k zbytočným preťahom postupom Okresného súdu Svidník.

(...) Z dôvodu úmrtia konajúceho sudcu bola predmetná vec dňa 10. 10. 2005 pridelená na konanie sudcovi JUDr. I. P. Bol vytýčený termín na deň 12. 4. 2006, ktorý bol odročený na neurčito.

V súvislosti s úmrtím sudcu JUDr. L. P. je nutné uviesť, že sa ešte viac prehĺbila preťaženosť sudcov pracujúcich na Okresnom súde Svidník. V jeho senáte zostalo nevybavených 230 vecí, ktoré boli prerozdelené sudcom vybavujúcim civilnú agendu. Pokiaľ sa v sťažnosti uvádza, že vec bola pridelená sudcovi JUDr. M. C. pre namietanie zaujatosti konajúceho sudcu JUDr. L. P. dňa 30. 1. 2003, tak nebolo to z dôvodu, že by bol konajúci sudca z pojednávania a rozhodovania vylúčený pre svoju zaujatosť, ale bolo to preto, že konajúci sudca vykonával stáž na KS v Prešove v období od 1. 1. 2003 do 30. 6. 2003.

Bolo vykonané výberové konanie na obsadenie voľného miesta sudcu a dňa 15. 6. 2006 bola vymenovaná za sudkyňu JUDr. A. F., ktorej opatrením predsedu súdu boli pridelené všetky veci, ktoré zostali nevybavené v senáte po nebohom sudcovi JUDr. L. P.

Vo veci bude v čo najkratšej dobe vytýčený termín pojednávania a zároveň ústavnému súdu oznamujem, že netrvám na tom, aby o prijatej sťažnosti sa konalo ústne pojednávanie. (...)

2. 2. Právna zástupkyňa sťažovateľa vo svojom stanovisku k uvedenému vyjadreniu okresného súdu uviedla, že:

„(...) Sťažovateľ súhlasí s upustením od ústneho pojednávania v jeho veci. (...)

Do dnešného dňa, teda ani po viac než 6 a pol roku nebolo vo veci vynesené ani jedno meritórne rozhodnutie. Sťažovateľ považuje túto dĺžku konania za neprimeranú, bez ohľadu na akékoľvek argumenty uvádzané v stanovisku Okresného súdu vo Svidníku.

Sťažovateľ odmieta aj argumentáciu súdu, že nedochádza v konaní k zbytočným preťahom postupom Okresného súdu vo Svidníku.

Pokiaľ sa vo vyjadrení súdu uvádza chronológia konania od 29. 12. 2003 až doposiaľ, pričom je zrejmé, že súd uvedením priebehu konania sa snaží zbaviť zodpovednosti za neprimeranú dĺžku konania, sťažovateľ poukazuje na to, že ani on sám za túto neprimeranú dĺžku nezodpovedá.

Nemožno pričítať na ťarchu sťažovateľa, že o jeho podaniach, ktoré v konaní podával v súlade s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku, rozhodovali súdy neprimerane dlho. Ako príklad je možné uviesť konanie o odvolaní sťažovateľa proti uzneseniu Okresného súdu vo Svidníku o jeho žiadosti o oslobodení od súdnych poplatkov a o rozhodovaní o jeho námietke voči sudcom Krajského súdu v Prešove a Okresného súdu vo Svidníku. Sťažovateľ považuje za neprípustné, aby v súlade s využívaním svojich procesných oprávnení, bol postihovaný za ich využívanie tým, že súdy o jeho podaniach a opravných prostriedkoch rozhodujú neprimerane dlho.

Sťažovateľ podotýka, že aj o jeho návrhu, aj o jeho žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov a o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov, súd rozhodoval 6 a pol mesiaca.

Pokiaľ ide o tvrdenie odporcu, že pojednávanie dňa 26. 4. 2005 bolo odročené pre neúčast' žalobcu, toto tvrdenie považuje sťažovateľ za zavádzajúce. Na pojednávaní sa zúčastnila právna zástupkyňa sťažovateľa, ktorá je v súlade s O. s. p. oprávnená vykonávať v konaní všetky úkony za žalobcu. Nie je preto pravdou, že by súd odročil uvedené pojednávanie pre neúčast' žalobcu. Nakoniec, ani zo zápisnice z pojednávania zo dňa 26. 4. 2005 nevyplývalo, že by toto bolo odročené pre neúčast' žalobcu. Naopak, na uvedené pojednávanie sa neustanovila žalovaná, ktorá v konaní nie je zastupovaná. V uznesení, ktorým súd predmetné pojednávanie odročil, je uvedené, že právna zástupkyňa sťažovateľa upovedomí o termíne pojednávania žalobcu, pričom sa právnej zástupkyňi žalobcu neuložilo zabezpečiť účasť žalobcu na pojednávaní. Naopak, žalovaná mala byť na pojednávanie predvolaná. Súd v citovanom uznesení zároveň uvádza, že bude požiadaný Okresný súd vo Vranove nad Topľou o predloženie spisu sp. zn. 2 C 396/99 a Okresný súd v Humennom, aby v lehote 7 dní uviedol, v akom štádiu je konanie o obmedzenie spôsobilosti na právne úkony žalobcu.

Z vyššie uvedeného priebehu pojednávania je zrejmé, že toto nebolo odročené pre neúčast' žalobcu a že súd v rámci prípravy pojednávania nezabezpečil dôkazy, ktorých vykonanie považoval za potrebné (spis Okresného súdu vo Vranove nad Topľou 2 C 396/99). Naopak, zo skutočnosti, že súd žiadal Okresný súd v Humennom o oznámenie, v akom štádiu je konanie o obmedzenie spôsobilosti na právne úkony u sťažovateľa vyplýva odôvodnený záver, že súd vo veci konať nechcel.

Sťažovateľ teda považuje pojednávanie dňa 26. 4. 2005 za taký úkon, ktorý nesmeruje k prejednaniu a právoplatnému skončeniu veci. (...)

Z doterajšieho postupu Okresného súdu vo Svidníku sťažovateľ dedukuje nevôľu tohto súdu v predmetnej veci konať a rozhodnúť. Ako je zrejmé z chronológie konania, ktorú predložil súdu sťažovateľ vo svojej sťažnosti a zo spisu Okresného súdu vo Svidníku, ten doposiaľ za 6 a pol roka od začatia konania v skutočnosti nevykonával žiadne úkony smerujúce k prejednaniu veci. Nevykonával žiadne dokazovanie. Ak je súd toho názoru, že dokazovanie nad rámec dôkazov výsluchom účastníkov nie je potrebné vykonávať, mal a mohol rozhodnúť na základe dôkazov predložených sťažovateľom. Z hľadiska sťažovateľa ako účastníka konania Okresný súd vo Svidníku neurobil prakticky žiaden úkon smerujúci k rozhodnutiu vo veci. Pre postup súdu v tejto veci je príznačné, že pojednávanie, ktoré bolo nariadené na deň 18. 10. 2006, bolo dňa 20. 6. 2006 ešte stále sudcom JUDr. I. P. zrušené. Súd nijakým spôsobom nevysvetlil, prečo k takémuto úkonu 4 mesiace pred termínom pojednávania došlo. Aj keby sťažovateľ uveril tomu, že sa tak stalo preto, že vec bola pridelená novovymenovanej sudkyňi, 4 mesiace, ktoré mali uplynúť od vymenovania a pridelenia jej predmetnej veci považuje sťažovateľ vzhľadom na doterajší priebeh konania za dostatočne dlhý čas na to, aby sudkyňa mohla vo veci vykonať pojednávanie. Skutočnosťou však je, že toto upovedomenie o zrušení pojednávania je ešte stále podpísané JUDr. I. P. a nie novovymenovanou sudkyňou.

Za týchto okolností, keď vyjadrenie Okresného súdu vo Svidníku obsahuje tvrdenia, ktoré sú v rozpore s objektívne preukázateľnými skutočnosťami, je sťažovateľ oprávnené presvedčený o tom, že súd tak postupuje z dôvodu, že žalovanou v uvedenom konaní je iná sudkyňa JUDr. E. B. Postup Okresného súdu vo Svidníku v sťažovateľovi hlboko otriasol dôverou zákonnosť a spravodlivosť postupu tohto súdu. (...)

Podľa rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Šebeková a Horvatovičová proti Slovensku (sťažnosť č. 73233/01), rozsudok zo dňa 14. 2. 2006, konštatoval Európsky súd pre ľudské práva, že v praxi ústavného súdu existujú divergencie vo vzťahu k skúmaniu celej dĺžky konania, v prípade, ak konanie prebiehalo pred viacerými orgánmi.

Vo veci Jakub proti Slovenskej republike (sťažnosť č. 2015/02), rozsudok zo dňa 28. 2. 2006 - súd zistil, že existuje nezhodná prax ústavného súdu v skúmaní sťažnosti týkajúcich sa dĺžky konania, ktoré prebieha pred niekoľkými orgánmi.

V súvislosti s týmto záverom súd konštatoval, že účinným právnym prostriedkom nápravy je taký prostriedok, ktorý reálne umožňuje sťažovateľovi domôcť sa nápravy za porušenie práva.

Sťažovateľ je vzhľadom na vyššie uvedené rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva presvedčený, že pri zohľadňovaní dĺžky konania je potrebné skúmať celkovú dĺžku konania bez vyňatia v nej času, v ktorom sa vec nachádzala na inom ako na Okresnom súde vo Svidníku.

Sťažovateľ si týmto uplatňuje a vyčísľuje svoje trovy konania, ktoré mu vznikli v tejto veci, pozostávajúce z odmeny za právne zastúpenie v celkovej výške 10.332,- Sk (...)“.

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 5 C 492/00:

Dňa 15. decembra 1999 podal sťažovateľ Okresnému súdu Vranov nad Topľou žalobný návrh o ochranu osobnosti proti JUDr. E. B. (ďalej aj „odporkyňa“). Vec bola

zaevidovaná pod sp. zn. 7 C 1141/99. Prílohu návrhu tvorilo aj uznesenie Krajského súdu v Prešove (ďalej aj „krajský súd“) č. k. 3 Nc 65/99-14 z 9. septembra 1999, ktorým sa rozhodlo, že sudkyňa Okresného súdu Vranov nad Topľou JUDr. E. B. je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vo veci vedenej Okresným súdom Vranov nad Topľou pod sp. zn. 2 C 396/99, vo veci, v ktorej vystupoval ako navrhovateľ sťažovateľ.

Dňa 3. januára 2000 bol spis (pretože žalovanou bola sudkyňa tohto súdu) predložený na vyjadrenie všetkým predsedom senátov Okresného súdu Vranov nad Topľou, aby sa vyjadrili k prípadnej predpojatosti, pričom okrem jedného sudcu (ktorý však bol už skôr vylúčený z rozhodovania vo veci sťažovateľa) sa každý cítil byť vo veci zaujatý.

Dňa 21. januára 2000 sťažovateľ oznámil, že „v polovici februára 2000“ bude v spádovom kardiocentre a „v polovici mája 2000“ bude na lekárskej kontrole v Prahe.

Dňa 26. januára 2000 bol spis v súlade s ustanovením § 16 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) predložený krajskému súdu na rozhodnutie.

Dňa 28. februára 2000 krajský súd uznesením sp. zn. 4 Nc 9/2000 rozhodol, že „sudcovia okresného súdu Vranov n/T sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vo veci (...) sp. zn. 7 C 1141/99,“ a vec bola prikázaná na prejednanie a rozhodnutie okresnému súdu.

Dňa 6. marca 2000 bol spis vrátený Okresnému súdu Vranov nad Topľou.

Dňa 17. marca 2000 Okresný súd Vranov nad Topľou vrátil spis krajskému súdu na opravu záhlavia uvedeného uznesenia.

Dňa 17. marca 2000 sťažovateľ požiadal okresný súd o doručenie uznesenia krajského súdu o prikázaní veci tomuto súdu, doručenie vyjadrenia odporkyne k návrhu a súčasne oznámil svoje možnosti účasti na pojednávaniach okresného súdu vzhľadom na harmonogram verejnej dopravy, ako aj na jeho hospitalizáciu.

Dňa 17. mája 2000 krajský súd uznesením sp. zn. 4 Nc 9/2000 odstránil zjavné nesprávnosti v záhlaví a vo výroku svojho uznesenia z 28. februára 2000.

Dňa 26. mája 2000 bol spis vrátený Okresnému súdu Vranov nad Topľou.

Dňa 29. júna 2000 sa Okresnému súdu Vranov nad Topľou vrátila zásielka s uzneseniami krajského súdu adresovaná sťažovateľovi.

Dňa 7. júla 2000 okresný súd oznámil sťažovateľovi, že spis sa na tamomšom súde ešte nenachádza.

Dňa 17. júla 2000 bol spis doručený okresnému súdu. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 5 C 492/00.

Dňa 19. júla 2000 súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za návrh.

Dňa 27. júla 2000 sťažovateľ požiadal okresný súd o doručenie vyjadrenia odporkyne k návrhu.

Dňa 31. júla 2000 sťažovateľ uhradil súdny poplatok.

Dňa 7. augusta 2000 súd vyzval odporkyňu, aby sa v lehote 15 dní vyjadrila k návrhu.

Dňa 25. augusta 2000 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie odporkyne.

Dňa 4. septembra 2000 súd zaslal sťažovateľovi vyjadrenie odporkyne a vyzval ho, aby v lehote 15 dní k tomuto vyjadreniu zaujal stanovisko.

Dňa 19. septembra 2000 sťažovateľ doručil súdu svoje stanovisko k vyjadreniu odporkyne a v ten istý deň oznámil súdu, že z dôvodu kontroly zdravotného stavu v dňoch od 6. novembra 2000 do 14. novembra 2000 sa nebude nachádzať na adrese, ktorú uviedol v žalobnom návrhu.

Dňa 6. októbra 2000 bolo nariadené pojednávanie na 16. november 2000 o 8.30 h.

Dňa 16. októbra 2000 sťažovateľ doručil súdu ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní, pričom poukázal na to, že „*v snahe o elimináciu priet'ahov*“ už svojimi listami avizoval, že v termíne, na ktorý bolo nariadené pojednávanie sa ho nebude môcť zúčastniť.

Dňa 16. novembra 2000 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bola odporkyňa prítomná. Pojednávanie bolo odročené na neurčito.

Dňa 11. decembra 2000 bolo nariadené pojednávanie na 23. január 2001 o 8.30 h.

Dňa 12. januára 2001 sťažovateľ doručil okresnému súdu ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní „*pre nemožnosť dostaviť sa v uvedený deň v uvedenom čase o 8,30 hod.*“ Poukázal aj na to, že na nemožnosť dostaviť sa na pojednávanie o 8.30 h už predtým súd upozornil.

Dňa 23. januára 2001 bolo pojednávanie pre neprítomnosť účastníkov konania odročené na 27. február 2001 o 10.00 h.

Dňa 26. januára 2001 sťažovateľ adresoval podanie krajskému súdu, avšak doručil ho okresnému súdu. Podaním namieta nezaujaté prejednávanie veci okresným súdom a čas

8.30 h, na ktorý bolo pokračujúce pojednávanie nariadené a na ktoré vzhľadom na cestovný poriadok autobusov, čo okresnému súdu aj oznámil, sa nemôže dostaviť.

Dňa 31. januára 2001 sťažovateľ doručil okresnému súdu podanie adresované krajskému súdu, v ktorom poukázal na to, že v termínoch, v ktorých boli nariadené pojednávania v jeho veci, sa zúčastniť nemôže, a ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaniach „*do skončenia námietkového konania na Krajskom súde v Prešove.*“

Dňa 27. februára 2001 bolo pojednávanie pre neprítomnosť účastníkov konania odročené „*za účelom rozhodnutia krajského súdu v Prešove o vznesenej námietke predpojatosti žalobcom*“.

Dňa 20. marca 2001 bol spis predložený krajskému súdu za účelom rozhodnutia o námietke predpojatosti.

Dňa 12. apríla 2001 bolo okresnému súdu doručené uznesenie krajského súdu z 30. marca 2001 č. k. 4 Nc 34/01-53, ktorým krajský súd rozhodol, že konajúci sudca JUDr. L. P. nie je vylúčený z pojednávania a rozhodovania veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 5 C 492/00.

Dňa 20. apríla 2001 zákonný sudca vrátil krajskému súdu predmetný spis za účelom rozhodnutia o námietke predpojatosti všetkých sudcov okresného súdu.

Dňa 14. septembra 2001 bola vec okresnému súdu vrátená bez meritórneho rozhodnutia s odôvodnením, že niet dôvodu rozhodovať o zaujatosti všetkých sudcov, pretože sudca JUDr. L. P. nie je vylúčený z pojednávania a rozhodovania predmetnej veci.

Dňa 8. októbra 2001 sťažovateľ opätovne namietal zaujatosť sudcu JUDr. L. P.

Dňa 10. októbra 2001 sudca nariadil pojednávanie na 6. november 2001 o 13.00 h.

Dňa 29. októbra 2001 sťažovateľ svojím podaním upozornil na to, že sudca JUDr. L. P. nariaďuje pojednávania na nevhodný čas napriek tomu, že okresnému súdu zaslal výpis z cestovného poriadku, ktorým dokumentoval nemožnosť pricestovať na stanovené termíny pojednávania.

Dňa 6. novembra 2001 bolo pojednávanie (na ktorom sa sťažovateľ nezúčastnil) odročené na neurčito.

Dňa 4. decembra 2001 sudca nariadil pojednávanie na 24. január 2002 o 13.00 h. Sťažovateľ bol predvolaný pod následkom poriadkovej pokuty.

Dňa 11. decembra 2001 sťažovateľ oznámil okresnému súdu, že sa na adresách: T. a V. nebude zdržiavať od 22. novembra 2001 do 21. decembra 2001 a od 27. decembra 2001 do 7. januára 2002.

Dňa 24. januára 2002 bol predsedom okresného súdu spísaný úradný záznam o tom, že do pojednávacej miestnosti, kde pojednával, prišiel 24. januára 2002 o 9.30 h sťažovateľ, ktorý uviedol, že sa nemôže zúčastniť tohto dňa pojednávania vo veci sp. zn. 5 C 492/00, lebo po pojednávaní nemá autobusový prípoj do V.

Dňa 24. januára 2002 sťažovateľ opätovne namietal zaujatosť konajúceho sudcu JUDr. L. P .

Dňa 24. januára 2002 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito. Sťažovateľovi, ktorý sa naň nedostavil, bola uznesením č. k. 5 C 492/00-70 uložená poriadková pokuta vo výške 5 000 Sk.

Dňa 20. februára 2002 sťažovateľ doručil okresnému súdu odvolanie proti rozhodnutiu o poriadkovej pokute.

Dňa 26. februára 2002 bol predmetný spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa.

Dňa 4. decembra 2002 sťažovateľ požiadal krajský súd o oslobodenie od súdnych poplatkov a o ustanovenie právneho zástupcu.

Dňa 30. januára 2003 bolo okresnému súdu doručené uznesenie krajského súdu sp. zn. 4 Co 165/02 zo 16. decembra 2002, ktorým sa napadnuté uznesenie okresného súdu zmenilo tak, že sťažovateľ bol povinný zaplatiť poriadkovú pokutu vo výške 1 000 Sk.

Dňa 30. januára 2003 bola predmetná vec pridelená JUDr. M. C.

Dňa 31. januára 2003 zákonný sudca požiadal Okresný súd Vranov nad Topľou o oznámenie, či je na tomto súde vedené konanie o obmedzenie spôsobilosti na právne úkony sťažovateľa a kedy možno očakávať rozhodnutie.

Dňa 17. februára 2003 sťažovateľ oznámil okresnému súdu, že proti uzneseniu krajského súdu sp. zn. 4 Co 165/02 zo 16. decembra 2002 podáva „*mimoriadny opravný prostriedok*“ a žiada o odloženie splatnosti poriadkovej pokuty.

Dňa 18. februára 2003 okresný súd požiadal sťažovateľa, aby predložil fotokópiu uvedeného mimoriadneho opravného prostriedku.

Dňa 6. marca 2003 okresný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa, aby doložil kópiu „*mimoriadneho opravného prostriedku*.“

Dňa 18. marca 2003 právny zástupca sťažovateľa oznámil súdu, že 14. marca 2003 podal ústavnému súdu v predmetnej veci ústavnú sťažnosť a zároveň požiadal o odpustenie poriadkovej pokuty, ktorá bola uložená sťažovateľovi.

Dňa 18. marca 2003 a 7. apríla 2003 súd zaslal prípis Okresnému súdu Vranov nad Topľou s otázkou, v akom štádiu je konanie o pozbavenie spôsobilosti na právne úkony sťažovateľa.

Dňa 22. apríla 2003 Okresný súd Vranov nad Topľou oznámil okresnému súdu, že konanie o pozbavenie spôsobilosti na právne úkony sťažovateľa sa vedie pod sp. zn. 7 P 179/02, vo veci nebolo dosiaľ rozhodnuté, lebo 15. apríla 2003 bol spis zaslaný krajskému súdu na rozhodnutie podľa § 16 ods. 1 OSP.

Dňa 13. mája 2003 sťažovateľ požiadal okresný súd, aby v predmetnej veci konal.

Dňa 14. mája 2003 okresný súd zaslal právneho zástupcovi sťažovateľa kópiu jeho podania doručené okresnému súdu 13. mája 2003 s otázkou, či toto má súd považovať za žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov a o ustanovenie právneho zástupcu.

Dňa 27. mája 2003 právny zástupca sťažovateľa oznámil okresnému súdu, že uvedené podanie sťažovateľa je potrebné považovať za opätovnú žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov a o ustanovenie právneho zástupcu.

Dňa 11. augusta 2003 okresný súd zaslal sťažovateľovi tlačivo ohľadne oslobodenia od súdneho poplatku.

Dňa 19. augusta 2003 sťažovateľ zaslal okresnému súdu vyplnené potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch, potvrdenie o výplate dôchodku, výšku inkasa. Dňa 29. septembra 2003 bol spis zapožičaný ústavnému súdu.

Dňa 9. októbra 2003 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 1. decembra 2003 okresný súd uznesením č. k. 5 C 492/00-114 zamietol návrh sťažovateľa na ustanovenie právneho zástupcu a na oslobodenie od súdnych poplatkov.

Dňa 19. decembra 2003 sťažovateľ požiadal súd o zaslanie poukážky na zaplatenie 1 000 Sk pokuty.

Dňa 22. decembra 2003 sťažovateľ doručil súdu doplnenie svojho odvolania proti uzneseniu z 1. decembra 2003.

Dňa 29. decembra 2003 právny zástupca sťažovateľa podal odvolanie proti uzneseniu z 1. decembra 2003.

Dňa 2. januára 2004 sťažovateľ zaplatil poriadkovú pokutu.

Dňa 9. januára 2004 sťažovateľ doručil súdu doplnenie svojho odvolania z 18. decembra 2003.

Dňa 13. januára 2004 bol spis doručený krajskému súdu, aby rozhodol o odvolaní sťažovateľa.

Dňa 21. januára 2004 sťažovateľ doručil krajskému súdu námietku zaujatosti sudcov „*Krajského súdu v Prešove a Okresného súdu vo Svidníku*“.

Dňa 16. februára 2004 bol spis doručený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby rozhodol o námietke zaujatosti vznesenej sťažovateľom proti sudcom krajského súdu.

Dňa 4. marca 2004 bol spis vrátený krajskému súdu bez rozhodnutia.

Dňa 20. apríla 2004 predseda senátu JUDr. R. T. predložil spis na rozhodnutie o námietke svojej predpojatosti predsedovi krajského súdu.

Dňa 27. apríla 2004 predseda krajského súdu rozhodnutím č. k. 9 Co 6/04-142 pridelil vec do senátu 4 Co JUDr. J. K.

Dňa 25. mája 2004 sťažovateľ doplnil svoje odvolanie proti uzneseniu z 1. decembra 2003.

Dňa 2. júla 2004 bolo krajskému súdu doručené podanie, ktorým sťažovateľ žiadal vec prikázať inému súdu.

Dňa 8. júla 2004 okresný súd odpovedal sťažovateľovi na jeho podanie z 29. júna 2004 adresované krajskému súdu.

Dňa 14. júla 2004 okresný súd odstúpil krajskému súdu podanie sťažovateľa z 29. júna 2004 adresované tomuto súdu spolu s odpoveďou na toto sťažovateľovo podanie.

Dňa 30. decembra 2004 sťažovateľ požiadal predsedu okresného súdu o informáciu o stave konania.

Dňa 31. decembra 2004 krajský súd vrátil spis sp. zn. 5 C 492/00 okresnému súdu s tým, že treba ozrejmiť, kto je v danej veci zákonným sudcom.

Dňa 13. januára 2005 podpredseda okresného súdu oznámil krajskému súdu stanovisko ohľadne zákonného sudcu vo veci vedenej pod sp. zn. 5 C 492/00.

Dňa 13. januára 2005 krajský súd uznesením sp. zn. 9 Co 6/04 potvrdil napadnuté uznesenie okresného súdu z 1. decembra 2003 č. k. 5 C 492/00-114, ktorým bol zamietnutý návrh sťažovateľa na ustanovenie právneho zástupcu a na oslobodenie od súdnych poplatkov.

Dňa 1. februára 2005 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 17. marca 2005 bolo nariadené pojednávanie na 26. apríl 2005.

Dňa 2. apríla 2005 JUDr. S. H. oznámil súdu, že ukončil právne zastupovanie sťažovateľa.

Dňa 8. apríla 2005 odporkyňa ospravedlnila svoju neúčasť na nariadenom pojednávaní, pretože utorok a štvrtok sú jej „*pojednávacími dňami*“.

Dňa 21. apríla 2005 sťažovateľ udelil splnomocnenie na zastupovanie v napadnutom konaní advokátke JUDr. I. R.

Dňa 26. apríla 2005 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 28. jún 2005 s tým, že z Okresného súdu Vranov nad Topľou bude vyžiadaný spis sp. zn. 2 C 396/99 a tiež bude požiadaný Okresný súd Humenné, aby oznámil, v akom štádiu sa nachádza konanie o obmedzenie spôsobilosti na právne úkony v prípade sťažovateľa.

Dňa 16. mája 2005 Okresný súd Vranov nad Topľou oznámil súdu, že žiadaný spis sa nachádza na krajskom súde.

Dňa 27. mája 2005 Okresný súd Humenné doručil súdu svoje uznesenie z 3. mája 2005 č. k. 19 Ps 3/2005-191, ktorým bolo konanie o obmedzenie spôsobilosti na právne úkony v prípade sťažovateľa zastavené.

Dňa 24. júna 2005 súd oznámil účastníkom napadnutého konania, že pojednávanie odročené na 28. jún 2005 je zrušené.

Dňa 10. augusta 2005 bolo nariadené pojednávanie na 20. október 2005, pričom súd požiadal Okresný súd Vranov nad Topľou o zaslanie spisu sp. zn. 2 C 396/99 a Okresný súd Humenné o oznámenie, či uznesenie z 3. mája 2005 č. k. 19 Ps 3/2005-191 už nadobudlo právoplatnosť.

Dňa 30. augusta 2005 Okresný súd Humenné oznámil súdu, že uznesenie z 3. mája 2005 č. k. 19 Ps 3/2005-191 nadobudlo právoplatnosť o zastavení 3. mája 2005.

Dňa 13. septembra 2005 okresný súd oznámil účastníkom konania, že pojednávanie nariadené na 20. október 2005 sa odročuje na neurčito.

Dňa 10. októbra 2005 bol spis sp. zn. 5 C 492/00 pridelený na prerokovanie a rozhodnutie sudcovi okresného súdu JUDr. I. P.

Dňa 9. novembra 2005 právna zástupkyňa sťažovateľa požiadala súd o vyhotovenie odpisu zo zápisnice z pojednávania z 20. októbra 2005.

Dňa 15. novembra 2005 okresný súd oznámil právnej zástupkyňi sťažovateľa, že pojednávanie určené na 20. október 2005 bolo odročené na neurčito.

Dňa 7. februára 2006 právna zástupkyňa sťažovateľa požiadala súd, aby „začal vykonávať úkony smerujúce k prejednaniu veci“. Súčasne upresnila petit žalobného návrhu z 13. decembra 1999.

Dňa 9. februára 2006 bolo nariadené pojednávanie na 12. apríl 2006.

Dňa 16. marca 2006 požiadal Okresný súd Prešov o zaslanie spisu okresného súdu sp. zn. 5 C 492/00. Okresný súd vo svojej odpovedi poukázal na to, že uvedený spis zapožičať nemôže, pretože vo veci je nariadený termín pojednávania.

Dňa 29. marca 2006 Okresný súd Prešov opätovne požiadal o zapožičanie uvedeného spisu.

Dňa 3. apríla 2006 zákonný sudca oznámil účastníkom konania, že pojednávanie nariadené na 12. apríl 2006 odročuje na 18. október 2006.

Dňa 18. apríla 2006 bol spis zapožičaný Okresnému súdu Prešov.

Dňa 25. mája 2006 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 20. júna 2006 okresný súd oznámil účastníkom, že pojednávanie určené na 18. október 2006 bolo odročené na neurčito.

Dňa 21. júna 2006 bola vec sťažovateľa vedená pod sp. zn. 5 C 492/00 opatrením predsedu súdu odňatá zákonnému sudcovi JUDr. I. P. a na ďalšie konanie a rozhodnutie bola pridelená do senátu „6C“ JUDr. A. F.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná (...).

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Pokiaľ ide o predmet sťažnosti ústavný súd predovšetkým konštatuje, že napriek tomu, že sťažovateľ je „presvedčený, že pri zohľadňovaní dĺžky konania je potrebné skúmať celkovú dĺžku konania bez vyňatia v nej času, v ktorom sa vec nachádzala na inom ako na Okresnom súde vo Svidníku“, vzhľadom na viazanosť ústavného súdu návrhom o sťažnosti (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde), v ktorom za porušovateľa svojich základných práv označil iba „Okresný súd vo Svidníku“, a vzhľadom na uznesenie o prijatí predmetnej sťažnosti na ďalšie konanie, ktorým bol vymedzený predmet tohto konania, ústavný súd v danom konaní posúdil, či postupom Okresného súdu Svidník v konaní o ochranu osobnosti vedenom pod sp. zn. 5 C 492/00, v ktorom sťažovateľ vystupuje ako navrhovateľ, došlo k porušeniu jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1

dohovoru. Navyše ústavný súd poznamenáva, že na rozdiel od EŠLP, kde je účastníkom konania na strane odporcu Slovenská republika (čo umožňuje skúmať napadnuté konanie ako celok), v konaní pred ústavným súdom je účastníkom konania konkrétny všeobecný súd označený ako porušovateľ základného práva, teda v danom prípade Okresný súd Svidník.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetom napadnutého občianskoprávneho konania je ochrana osobnosti, t. j. vec, ktorej povaha si vyžaduje osobitnú starostlivosť všeobecného súdu o naplnenie účelu súdneho konania, čo okrem iného znamená, že všeobecný súd má povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a skončená (§ 100 ods. 1 OSP) a aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň osoba obrátila so žiadosťou o rozhodnutie (pozri napr. I. ÚS 100/03).

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie o ochrane osobnosti môže predstavovať určitý stupeň zložitosti súvisiaci spravidla s náročným zisťovaním skutkového stavu. Doterajší neobyčajne zdĺhavý priebeh napadnutého konania však ústavný nemôže pripísať na vrub faktickej alebo právnej náročnosti prerokovávanej veci. Napokon ani predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení nenamietala zložitosť napadnutej veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci ústavný súd zistil, že aj sťažovateľ prispel k tomu, že v tomto konaní dochádzalo k prieťahom, najmä tým - ako to bolo konštatované v právoplatnom uznesení okresného

súdu č. k. 5 C 492/00-70 z 24. januára 2002 - „že sa účasti na pojednávaniach bezdôvodne ospravedlňuje pod zámkami nevhodného autobusového spojenia, hoci súd pojednávania vytýčil v rôznych časových termínoch, vychádzajúc mu v ústrety, ako aj opätovnými vznášania námietok predpojatosti o ktorej už KS v Prešove, svojím uznesením sp. zn. 4 Nc 34/01-53 zo dňa 30. 3. 2001 rozhodol, teda hrubo sťažuje postup konania“. Napriek tomu, že doterajšia šesťapolročná dĺžka napadnutého konania nebola vyvolaná najmä správaním sťažovateľa, aj na jeho správanie nemohol ústavný súd neprihliadnuť pri úvahe o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia.

Ústavný súd v tejto súvislosti ešte poznamenáva, že podľa svojej judikatúry využitie možností daných sťažovateľovi procesnými predpismi (napr. OSP) na uplatňovanie a presadzovanie jeho práva v súdnom konaní môže síce spôsobiť predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné priet'ahy (napr. I. ÚS 31/01). V danom prípade však podľa citovaného právoplatného uznesenia išlo o vznášanie námietok predpojatosti, o ktorej bolo už skôr právoplatne rozhodnuté, pričom OSP už podávanie takýchto návrhov neumožňuje.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v napadnutom konaní a konštatuje, že toto konanie trvá bez rozhodnutia vo veci samej viac ako šesť a pol roka, z toho na okresnom súde takmer štyri roky. Okresný súd bol pritom v predmetnej veci bez akýchkoľvek zákonných dôvodov aj nečinný, resp. nevykazoval znaky plynulého a efektívneho konania, a to najmä v období od 31. januára 2003 do 11. augusta 2003 (viac ako sedem mesiacov) a od 24. júna 2005 až dosiaľ (viac ako trinásť mesiacov). Okrem uvedených období, na vrub okresného súdu treba pripočítať aj obdobie od 12. apríla 2001 do 10. októbra 2001 (šesť mesiacov), pretože zákonný sudca v tomto období zbytočne predložil predmetný spis krajskému súdu za účelom rozhodnutia o námietke predpojatosti všetkých sudcov okresného súdu, pričom on sám nebol vylúčený z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci. To bolo tiež dôvodom, prečo vrátil krajský súd spis okresnému súdu bez meritórneho rozhodnutia. Okresný súd teda počas najmenej dvadsiatich šiestich mesiacov v takej citlivej veci, akou je ochrana osobnosti, nevykonal žiadne efektívne úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ počas napadnutého súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného

v citovaných článkoch ústavy a dohovoru (pozri napr. I. ÚS 41/02). V ostatne vymedzenom období súd síce nariad'oval vo veci pojednávania, rovnako však tieto pojednávania aj bez zdôvodnenia opakovane odročil, pričom jednoduché úkony, ktoré okresný súd v uvedenom období občas vykonal, tiež nesmerovali k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa vo veci samej. K priet'ahom v napadnutom konaní nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani výlučne v dôsledku správania účastníkov, ale predovšetkým v dôsledku postupu súdu. Obranu okresného súdu, že „*v súvislosti s úmrtím sudcu JUDr. L. P. je nutné uviesť, že sa ešte viac prehĺbila preťaženosť sudcov pracujúcich na Okresnom súde Svidník. V jeho senáte zostalo nevybavených 230 vecí, ktoré boli prerozdelené sudcom vybavujúcim civilnú agendu*“, nebolo možné akceptovať. V tejto súvislosti ústavný súd už opakovane uviedol (pozri napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 50/01, I. ÚS 108/02, I. ÚS 38/03), že nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté priet'ahy, a to len v tom prípade, ak sa za tým účelom prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí - a teda vykonanie spravodlivosti - bez zbytočných priet'ahov. I keď nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na ťarchu účastníkom súdneho konania a mieru ochrany ich práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy oslabiť poukázaním na obmedzené personálne kapacity príslušných súdov (pozri napr. I. ÚS 119/03).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ požadoval priznať primerané finančného zadosťučinenie v sume 80 000 Sk, ktoré odôvodnil aj tým, že *„predmet konania je pre sťažovateľa mimoriadne dôležitý, pretože sa dotýka jeho cti a vzhľadom na to, že sťažovateľ je roky vystavený útokom voči svojej osobe“*.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa, najmä na povahu (predmet) napadnutého konania, ako aj na skutočnosť, že sčasti aj sťažovateľ prispel k týmto prietahom, považuje za primerané v sume 50 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zabezpečenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia 6. júna 2006, podanie sťažnosti 7. júna 2006 a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu z 26. júla 2006). Za tri úkony vykonané v roku 2006 patrí odmena v sume trikrát po 2 730 Sk a trikrát režijný paušál po 164 Sk,

preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú sumu 8 682 Sk v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. K uvedenej sume v danom prípade bolo treba pripočítať 19 % DPH, teda sumu 1 649,58 Sk, t. j. trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú zaokrúhlene celkovú sumu 10 332 Sk.

Ústavný súd preto o uplatnených trovách konania sťažovateľom rozhodol tak, ako je to uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. augusta 2006